Td 052_5

Τα λιβάδια πρασινίζουν
και τα μάτια μου δακρύζουν
και τα μάτια μου δακρύζουν
για μιας χήρας θυγατέρα
για μιας χήρας θυγατέρα
που φοράει τα λερωμένα
που φοράει τα λερωμένα
και τα λεροφορεμένα
που φοράει τα λερωμένα
και τα λεροφορεμένα
και τα λεροφορεμένα
ρίξ’ τα κάτου τα καημένα
ρίξ’ τα κάτω τα καημένα
κι έλα βράδυ με τα μένα
κι έλα βράδυ με τα μένα
και σα δεις κακό από μένα
και σα δεις κακό από μένα
να με βάλεις στο [πικόρμι?]
να με βάλεις στο [πικόρμι?]
να με κάνεις μέλια μέλια
να με κάνεις μέλια μέλια
και καμπόσα κομματσέλια
να με ρίξεις στο ποτάμι
να με πάρει το ποτάμι
να με πάρει το ποτάμι
να με πάει στα κύματά ντου
να με πάει στα κύματά ντου
στα κλωθογυρίσματά ντου
στα κλωθογυρίσματά ντους
κει που πλένουν οι κουρτέσες
κει που πλένουν οι κουρτέσες
οι λεγνές οι λεγνομέσες
οι λεγνές οι λεγνομέσες
να με πάρει μια ’πό κείνες
να με πάρει μια ’πό κείνες
να με κάτσει στην ποδιά ντης
να με κάτσει στην ποδιά ντης
να μετρήσω τα κομπιά ντης
να μετρήσω τα κομπιά ντης
και τα κομποθήλυκά ντης.

Τα λιβάδια πρασινίζουν
και τα μάτια μου δακρύζουν
για μιας χήρας θυγατέρα
που φοράει τα λερωμένα
και τα λεροφορεμένα

ρίξ’ τα κάτου τα καημένα
κι έλα βράδυ με τα μένα
και σα δεις κακό από μένα
να με βάλεις στο [πικόρμι?]
να με κάνεις μέλια μέλια
και καμπόσα κομματσέλια
να με ρίξεις στο ποτάμι
να με πάει στα κύματά ντου
στα κλωθογυρίσματά ντου
κει που πλένουν οι κουρτέσες
οι λεγνές οι λεγνομέσες
να με πάρει μια ’πό κείνες
να με κάτσει στην ποδιά ντης
να μετρήσω τα κομπιά ντης
και τα κομποθήλυκά ντης.